

ATMOSFERSKA NANOZNANOST

GEOINŽENJERING I ZNANSTVENO NASTOJANJE DA SE TRANSFORMIRA ČOVJEČANSTVO

Možda će tekst nekome izgledati kao naučna fantastika, ali autorica knjige Elana Freeland, tvrdi da je sve to istina!

Nano veličina, koja se ovdje najčešće spominje je 1×10^{-9} metara

VOJNA UPORABA VREMENSKIH PRILIKA

Vremenske prilike sada se koriste kao oružje. Američka vojska već gotovo trideset godina tvrdi da će „ovladati vremenskim prilikama“ do 2025. godine. Sposobnost stvaranja plazma oblaka, elektrostatski nabijenog snijega, ekstremnih vjetrova, „šumskih požara“ i prilikama u svrhu stvaranja sintetskih vremenskih prilika. Aerosoli koje se raspršuje iznad naših glava, šire poznati kao chemtrails, ispuštaju se posljednjih 25 godina. Sadrže vodljive nanometale, genetski modificirane gljivice, crvene krvne stanice, nanobote, nanosenzore i nano-simbiotske tvorevine pričvršćene na polimerna vlakna. Studiju pod naslovom “Owning the Weather in 2025”, u kojoj se detaljno opisuje kako se može proizvoditi magla, oluje, primjena kemikalija i u kojem se obimu primjenjuju, možete ovdje skinuti u .pdf formatu:

[[gview file="http://zvono-istine.org/wp-content/uploads/2016/07/vol3ch15.pdf"](http://zvono-istine.org/wp-content/uploads/2016/07/vol3ch15.pdf)]

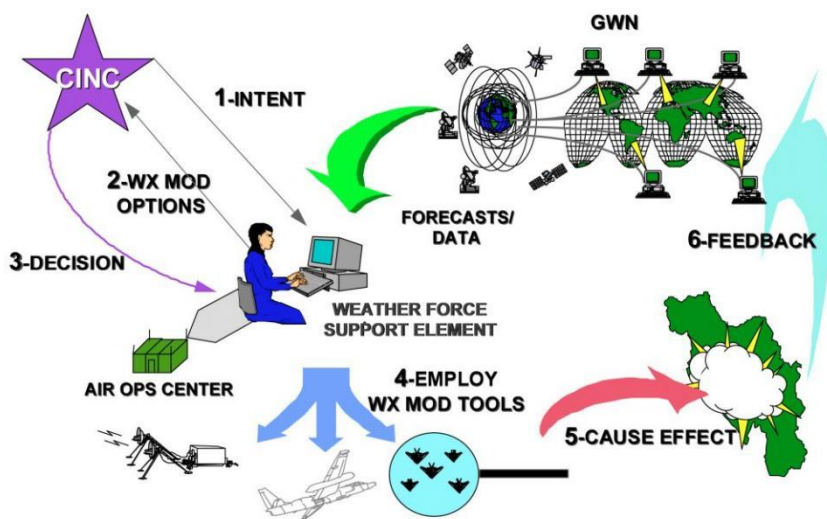
Ove frankenštajnske tvorevine sada prožimaju tlo, koru i korijenje drveća, podzemne vode i svu hranu koja raste na otvorenom. Ove tvari udišemo i unosimo u organizam. Sve zajedno, one slabe ljudski imunološki sustav, zamagljuje nam um i uzrokuju bezbrojne autoimune bolesti. Istodobno nas „stručnjaci“ uvjetuju i snažno indoktriniraju, tako da više nemožemo razlikovati što je stvarno i prirodno, a što umjetno. **Ugljični dioksid se optužuje kako bi se prikrrio pravi krivac za vremenske ekstreme: tajna atmosferska nanotehnologija koja se odvija u našoj, sada potpuno ioniziranoj atmosferi.** Trenutno se sve negativne promjene na našem planetu svode pod narativ „klimatskih promjena“ (novi izraz koji je zamijenio prijašnji, “globalno zatopljenje”).

Kemikalizacija Zemljine atmosfere i uporaba elektromagnetike za inženjering vremena iskrivljuju sve ostale planetarne podatke i ostavljaju znanstvenike, doktore znanosti i laičke istraživače u stalnom stanju kognitivne disonance - stanju nelagode koje nastaje kada se sukobe dva ili više načina razmišljanja, što obično rezultira odbojnošću prema činjenicama koje mogu dovesti u pitanje

nečiju stvarnost. Nuklearni kemičar J. Marvin Herndon primjetio je što se događa na nebu iznad svoga rodnog grada dva desetljeća nakon što je projekt Djetelina (Cloverleaf), zajednički američko-kanadski program kemijskog zaprašivanja iz zraka, bio u punom jeku. U studiji objavljenoj u jednom znanstvenom časopisu 2015. godine dr. Herndon je zaključio da su „ultrasitne lebdeće čestice nepoznatog sastava“ – odnosno produkti nano tehnologije – opasne za naše zdravlje.

“Suhi topli zrak iznad San Diega nije pogodan za stvaranje kondenzacijskih tragova mlažnjaka koji su ustvari kondezati leda. Do studenog 2014. mlazni tankeri svakodnevno su križali nebo prskajući svoje zračne grafite. U roku od nekoliko minuta aerosolski tragovi počeli bi se raspršivati, naposljetku tvoreći oblake nalik cirusima koji bi se dalje širili u bijelu izmaglicu koja raspršuje sunčevu svjetlost, često zaklanjajući ili prigušujući Sunce. Aerosolsko prskanje ponekad je bilo toliko intenzivno da je inače vedro plavo nebo postajalo prekriveno oblacima, a dijelovi neba poprimali su smečkastu boju. S vremena na vrijeme mogle su se vidjeti navigacijske svjetiljke mlaznih tankera, dok su radili noću, a njihovi tragovi zaklanjali su zvijezde: do zore bi inače čisto plavo jutarnje nebo već bilo prekriveno mliječno bijelom izmaglicom. Unatoč svemu, aerosolosko prskanje često bi se nastavilo tijekom cijelog dana”

(Herndon, J. Marvin, “Evidence of Coal-Fly-Ash Toxic Chemical Geoengineering in the Troposphere: Consequences for Public Health”)

Iste godine KSLA, podružnica CBS-a iz Louisiane, istraživala je mogući izvor tvari koja je pala na zemlju nakon prskanja putem chemtrails na velikim visinama. Pronađene su visoke razine barija (6,8 dijelova na milijun - ppm), olova (8,2 ppm), te tragovi arsena, kroma, kadmija, selena i srebra, pri čemu je koncentracija barija bila više od šest puta veća od toksične razine prema

standardima EPA-e (Agencije za zaštitu okoliša). Simptomi trovanja barijem počinju bolovima u želucu i prsima, te problemima s krvnim tlakom.

PLAZME S PRAŠINOM, PAMETNA PRAŠINA, NEURONSKA PRAŠINA

Što zapravo vidimo dok promatramo nebo i mislimo da gledamo isto ono plavo nebo s pahuljastim oblacima kao nekada, prije prodora atmosfere nanotehnologije, prije nego što je 1994. službeno pokrenut program umjetne ionizacije atmosfere zraka pod nazivom Projekt Cloverleaf? Ono što vidimo ustvari su elektromagnetski nabijeni kemijski aerosoli u obliku oblaka - plazme s prašinom punom nabijenih nanočestica, sve proizvedeno u tvornicama nanočestica, te istovareno u atmosferu (sloj neposredno iznad troposfere iz kojeg udišemo zrak) putem vojnih i komercijalnih zrakoplova.

TE NANOČESTICE SU IZUZETNO SITNE MOLEKULE UGLJIKA, ČESTO IZRAĐENE S MIKROSKOPSKIM RADIOUPRAVLJANIM MIKROPROCESORIMA OGROMNE RAČUNALNE SNAGE, KOJI SE ZATIM PREIMENUJE U “PAMETNU PRAŠINU”

Pametna prašina pada poput “zle” vilinske prašine iz kemijskih tragova: izgleda poput svetlucanja duginih boja, a poznata je i kao MEMS (mikroelektromehanički senzori) i GEMS (globalni ekološki MEMS senzori). Pametna prašina može bilježiti sve, no, ono što je najopasnije - ljudi je posvuda udišu.

Ne iznenađuje da istraživanje pametne prašine financira ministarstvo obrane SAD-a (DOD). Opremljena računalnom snagom, senzorima, bežičnim radiovezama i dugim vijekom trajanja baterije, pametna prašina omogućuje promatranje i prijenos goleme količine podataka u stvarnom vremenu o ljudima, gradovima i prirodnom okolišu, da i ne spominjemo njezin učinak na našu krv i mozak nakon udisanja. Inženjerski oblikovane nanočestice alkemijski se pretvaraju u pametnu prašinu isparavanjem materijala pomoću plazmatske topline, tlaka i volumena. Kada temperatura padne nastala para postaje prezasićena bilijunima nanočestica putem nukleacije, kondenzacije i koagulacije.

Plazma je pregrijana tvar toliko vruća da se elektroni odvajaju od atoma, tvoreći ionizirani plin za koji se smatra da čini više od 99% vidljivog svemira. Koja je svrha stvaranja umjetnih plazmatskih oblaka nabijene mikroprašine i nanoprašine od metalnih oksida? Objašnjenje glasi da je to radi proučavanja učinaka ove plazme s prašinom u našoj atmosferi, dok se promatraju vremenske prilike na Zemlji, ali prava svrha je “vlasništvo nad vremenom” i transformacija

naše atmosfere za transčovjeka 2.0, čineći atmosferu elektromagnetski provodljivijom. Fizika plazme - proučavanje subatomske čestice koje čine plazmu - postoji tek od 1930-ih.

Pojam plazma (doslovno: "oblikovati") skovao je američki kemičar i fizičar Irving Langmuir (1881. - 1957.), dobitnik Nobelove nagrade, kako bi opisao ponašanje elektrona koji ulaze u plazmu: ponašaju se kao dobro organizirana kolektivna cjelina (roj ili jato), slično biološkom organizmu i nalik bezbojnoj tekućini u krvnim stanicama koja se također zove plazma. Navikli smo slušati o plazmi u fluorescentnim svjetilkama, neonskim svjetlima, plazma televizorima, plazma upaljačima, polarnim svjetlima, Suncu i zvijezdama. Sve se to odnosi na svjetlost, jer gibanje elektrona, te iona unutar plazme stvara električna i magnetska polja, ubrzavaju nabijene čestice do velikih brzina, dok magnetska polja (pravi arhitekti svemira) usmjeravaju i zadržavaju, te čestice. Magnetizam određuje karakter, gibanje i oblik ionizirane tvari poznate kao plazma. Polarne aurore na Sjevernom i Južnom polu predstavljaju magnetizirane plazme koje ubrzavaju solarne elektrone do 10^3 elektronskih volti (eV) (dok solarne baklje dosežu 10^9 do 10^{10} eV). U dubokom svemiru rendgenske i gama zrake proizvode magnetizirane plazme čiji elektroni, ubrzani do velikih brzina, struje sa Sunca. No možda najviše zapanjuje otkriće iz 1983., kada su vremenski sateliti Ariel 3 i 4 otkrili postojani plazmatski kanal koji prenosi ione iz magnetosfere u stratosferu cijelog sjevernoameričkog kontinenta. Uzrok je, čini se, bila golema količina PLHR-a (harmonijske rezonance harmonika dalekovoda), koja prožima okolicu nepekudnim elektromagnetizmom.

S pojavom ionosferskih grijača u sjevernoj hemisferi Birkelandove struje - magnetske silnice koje povezuju Zemlju s plazmasferom kroz magnetosferu do ionosfere - poticale su stvaranje sve više plazmatskih kanala. Godine 2015. australska studentica postdiplomskog studija sa Sveučilišta u Sydneyju, Cleo Loi fotografirala je tri ogromne plazmatske cijevi u 3 D iznad Zemlje, iznad zapadnoaustralske pustinje, koristeći radioteleskop Murchinson Widefield Array.

Slijedeće godine, tijekom zalaska Sunca iznad Pacifice u Kaliforniji, jedna je žena promatrala kako se Sunce podijelilo u više slojeva, nakon čega su uslijedili zeleni bljeskovi. Poslala je video astronomu Andrewu T. Youngu sa Sveučilišta San Diego State koji je potvrdio postojanje najmanje tri kanala, te da je gledala upravo kroz jedan od njih.

Manje od godinu dana kasnije NASA je javno objavila postojanje masivnog VLF ("vrlo niska frekvencija") "CD-Rom prstena" ("neprobojne barijere") oko ekvatora koji se proteže sve do unutarnjeg ruba Van Allenovih pojaseva

zračenja, više od 640 km iznad Zemlje. NASA kaže da je taj pojas “slučajno” nastao zbog vojnih radikomunikacijskih signala, dok su “čestice nabijene Sunčevom energijom” koje su “zarobljene unutar Zemljinog magnetskog polja” jednostavno “antropogeni utjecaji”, nastali iz “eksperimenata ispuštanja kemikalija, zagrijavanja ionosfere visokofrekventnim valovima i interakcije VLF valova s pojasevima zračenja”. Krhotine satelita? Magnetske nanočestice? Neskrivena nanotehnologija?

HAARP antene s faznim nizovima korištene su za generiranje radio-reflektirajuće plazme usmjeravanjem zračenja u ionosferu. No, da bi se gornji sloj atmosfere održao zasićen ioniziranom plazmom potrebni su generatori magnetohidrodinamike (MHD) s Alfvenovim valovima koji “bombardiraju” nebo plazmom, uz pomoć nanometala unutar sićušnih CubeSatova, mlaznih zrakoplova i dronova kako bi se stvorila metalna para koja reagira s atmosferskim kisikom i proizvodi sve više prašnaste plazme. Jesu li “plazma bombe” američkih zračnih snaga i nanometalne pare zapravo način povećanja iona kako bi se poboljšala bežična komunikacija i osušio zrak s ciljem prijenosa signala? Jesu to te plazmatske kugle koje se stvaraju u svemiru i zatim isporučuju u troposferu pomoću radijskih signala? Kao ionizirana materija, plazma je manje gusta od čvrstih tijela ili tekućina, bez fiksnog oblika i volumena. Za razliku od običnih plinova, nabijeni ioni plazme slobodno se kreću, budući da su atomi lišeni svojih elektrona. Plazme tako mogu provoditi električnu struju, stvarati magnetska polja i biti držane na mjestu magnetskim poljima (fuzijska energija). Primjer je Međunarodna svemirska postaja (ISS),

smještena 408 km iznad nas. ISS radi na 120 volti istosmjernje struje s plazmatskim oblakom ili čahurom složenih tokova elektrona i iona u stalnom kretanju, koji se proteže stotinama stopa oko postaje. Po povratku na Zemlju kod članova posade i gostiju ISS-a osjeća se blago opor miris ozona, nastao zbog tlaka na metalnoj masi letjelice,

Još 1990. NASA je lansirala satelit Combined Release and Radiation Effects (CRRES) u eliptičnu geosinkronu prijelaznu orbitu (GTO) na visini od 35.785 km. On je bio satelit za kombinirano ispuštanje i učinke zračenja za nominalnu trogodišnju misiju s ciljem istraživanja polja, plazme i energetskih čestica unutar Zemljine magnetosfere. Njegov teret se sastojao od 24 kanistera kemikalija koje su se oslobađale, te ionizirale sunčevom UV svjetlošću kako bi se stvorili izduženi plazmatski oblaci duž linija magnetskog polja poznatih kao Birkelandove struje koje povezuju Zemlju i Sunce. Ova kemijska ispuštanja u “prostor Zemlje” - okruženje magnetosfere i ionosfere opisano u CRRES-ovom priopćenju za medije kao “dinamički ocean nevidljivih magnetskih i električnih polja i čestica” - pojačana su masovnim kemijskim ispuštanjima deset zvučnih raketa (raketa sa instrumentima za mjerenje i znanstvene eksperimente) lansiranih iz Opservatorija Arecibo u Portoriku (dok se nije urušio 1. prosinca 2020.) i radara Space Fence na atolu Kwajalein na Maršalovim otocima. Nije potrebno ni spominjati da smo svi udisali te kemikalije.

Pomiješani sa prašnjastom nano-naelektriziranom plazmom koja nam pada iz stratosfere su pametna prašina i neuralna prašina, sastavljeni od nanobota magneto-aerotaktičkih bakterija, nanobota na bazi algi i nanobota na bazi DNK i svi su - sintetički. “Pametne tehnologije poput ovih nanobota (u biti nanoroboti veličine nanočestica) koriste se u udaljenim mrežama koje hrane računala za strojno učenje - umjetnu inteligenciju ili AI - posvećenu prikupljanju i implantaciji biometrijskih podataka, komunikaciji, praćenju, lociranju, ciljanju i slično. Godine 2002. Michael Sailor i njegovi kolege na UC San Diego razvili su pametnu prašinu, ultra - male, bežične mikroelektroničke senzore, poznate kao MEMS, koji detektiraju sve i svakoga tko emitira bilo kakvu frekvenciju. Pametna prašina sastoji se od modificiranih silicijskih čestica razbijenih ultrazvukom. Pametna prašina je, u biti uređaj za Internet stvari (IoT) koji bežično nadzire svjetlo, frekvencije, temperaturu, vlagu, magnetizam i kemijske otiske, “djelujući kao živčani završeci u ad hoc distribuiranoj mreži koja pruža obavještajne podatke punog spektra”. Magnetska pametna prašina sastoji se od magnetskih, amfifilnih (polarnih i nepolarnih) čestica koje okružuju kapljice organskih i vodenih (na bazi vode) otapala, koje se u prisutnosti vanjskog magnetskog polja pomiču i padaju s neba poput sjajila, prateći kretanje, novac, biometriju, temperaturu, kemijske otiske i slično. Nakon zagrijavanja ova kemijska smjesa, nazvana M-spray, čarobno pretvara sitne nežive objekte u botove sposobne za prilagodbu širokom rasponu istraživačkih svrha... “Stavljanjem ovog magnetskog premaza poput ljepila možemo pretvoriti bilo

koji predmet u robota i kontrolirati njegovo kretanje” - objasnio je dr. Shen Yajing s Gradskog sveučilišta Hong Konga. “M-spray koji smo razvili može se zalijepiti na ciljanu metu i aktivirati ju kada ga pokreće magnetsko polje”. “Reprogramiranje načina kretanja milibota nešto je što se može provesti na zahtjev”.

Je li elektromagnetska prašina uključena u formacije nanobota koji koriste mehanizme komunikacije signalnim molekulama (quorum sensing) u geoinženjeringom izazvanim požarima?

“Fitbit za živčani sustav “ dobar je opis neuralne prašine koja se sastoji od jata nanobota s kvorum senzorskim funkcijama izrađenih putem elektronike. Neuralna prašina zamjenjuje zastarjele žične elektrode iz prošlosti sučeljem mozak - računalu (brain-computer interface-BCI) kojim se može daljinski upravljati ultrazvukom radi praćenja stanja živaca, mišića i organa u stvarnom vremenu. Jednom kad uđu u tijelo udisanjem, gutanjem ili injekcijom, neuralna i pametna prašina putuju kroz krvotok do moždane kore, dok ih ultrazvuk usmjerava kako bi u stvarnom vremenu nadzirali živce, mišiće i organe. Energiju dobivaju iz mrežaste elektronske nanotehnologije koja se razvija uutar tijela, smještena u šumi antena 5G mreže s faznim upravljanjem koje usmjeravaju snopove.

Kvorumski senzori otprilike su veličine većeg zrna pijeska i sadrže piezoelektrični kristal koji pretvara ultrazvučne vibracije izvan tijela u električnu energiju za napajanje sićušnog ugrađenog tranzistora koji je u dodiru sa mišićnim ili živčanim vlaknom. Naponski skok u vlaknu mijenja sklop i vibraciju kristala, što pak mijenja odjek koji detektira ultrazvučni prijemnik - obično isti uređaj koji generira vibracije. Ta mala promjena, nazvana povratno raspršenje (engl.backscatter), omogućuje im određivanje napona. Mrežna elektronika stvorena u mozgu pomoću nanoelektronike uspostavlja neuralna sučelja s moždanim stanicama kako bi utjecala na razmišljanje, emocije, pamćenje, ponašanje, prosuđivanje i donošenje odluka. To je precizna elektronska medicina.

Neuralna prašina može se bežično daljinski kontrolirati da bi nadzirala ljudski mozak iznutra. Naime, mreža sićušnih ugradivih senzora koja čini neuralnu prašinu funkcionira poput magnetske rezonancije (MRI) unutar mozga, bilježeći podatke o obližnjim neuronima i prenoseći ih prema van. Nanočestice neuralne prašine presvučene su polimerom i sadrže senzor koji može mjeriti električnu aktivnost neurona. Neuralna prašina može se nadzirati komponentama koje se napajaju ultrazvukom izvan tijela, što je mnogo učinkovitije od radiovalova za ciljanje sićušnog subatomskog svijeta duboko unutar tijela i mozga, budući da ultrazvuk prenosi deset milijuna puta više energije od elektromagnetskih valova na istoj skali.

Ustvari, elektromagnetski valovi stvaraju štetnu količinu topline zbog količine energije koju tijelo apsorbira i zbog omjera signala i šuma na subatomskoj razini. Budući da neuralna prašina sadrži i nanovlakna i nanočestice, netopive kristalne nanočestice titanijeva dioksida, silicijeva dioksida, natrijeva nitrata i željeznog oksida vibriraju, vrte se i rotiraju u tijelu kao da su u blenderu i na kraju trgaju epitelnu sluznicu krvnih žila i probavnog trakta, te stvaraju rupe u staničnim stijenkama, oštećujući DNK i mitohondrije.

Ova teorija o “blenderu” potječe od britanskog nezavisnog istraživača Robina D.P. Watsona koji je godinama radio s državnim liječnicima i znanstvenicima. Simptomi koje Watson opisuje - trganje krvnih žila, probijanje rupa u staničnim stijenkama, tromboza itd. - veoma podsjećaju na iscrpljujuće simptome nakon cijepljenja mRNK šiljastim proteinom (cjepivom koje uzrokuje ugruške).

“Kada je H.G. Wells napisao “Rat svjetova” zamislio je bića iz svemira koja napadaju čovječanstvo koristeći naprednu tehnologiju. Čovječanstvo je na kraju spašeno zahvaljujući najosnovnijim oblicima života - bakterijama koje s nama dijele ovaj planet. Ali što ako, umjesto na čovječanstvo, napad bude usmjeren na najosnovnije oblike života - DNK, mitohondrije i brojne stanice koje nastanjuju naš planet? Ovaj uznemirujući scenarij zapravo je upravo ono što se događa s primjenom nanotehnologije. Dolazi do ogromnog gubitka bioraznolikosti na ovom planetu, a većina nas je bila previše zauzeta da bi primjetila da je to potpuno namjerno” (Watson, Rob, “Illuminati Plan to Fry Humanity”).

Od 2012. Watson tvrdi da “gotovo kontinuirana trombogeneza nastupa pri dugotrajnoj izloženosti netopivim nanočesticama”, a da ne spominjemo pokušaje tijela da popravi krvne žile stvaranjem plaka.

Stimulacija neurona pomoću nanočestica putem svjetla, zvuka ili magnetskih polja postala je pravi trend, osobito sada kada eksperimenti više nisu ograničeni na laboratorije, već se odvijaju otvoreno, zahvaljujući sveprisutnim kemijskim aerosolima koji se raspršuju iznad nas. Zamislite udisanje zlatnih nanočestica koje se koriste za apsorpciju i pretvaranje optogenetskog pulsnog svjetla u toplinu kako bi se moždane stanice uključivale i isključivale; kuglaste nanočestice željeznog oksida koje emitiraju toplinu kada su izložene izmjeničnom magnetskom polju i upravljanje unutarnjim poljima duboko unutar mozga pomoću magneto-električnih nanočestica (magneto-electric nanoparticle . MEN)

Kao što jedna studija pokazuje:

...”20 milijardi nanočestica umetnuto je u mozgove miševa. Zatim su uključili magnetsko polje, usmjeravajući ga na skupinu nanočestica kako bi inducirali električno polje. Elektroencefalogram (EEG) je pokazao da je područje okruženo nanočesticama zasjalo..

Kada su MEN-ovi izloženi čak i iznimno niskofrekventnom magnetskom polju, oni generiraju vlastito lokalno električno polje iste frekvencije “, kaže Sakhrat Khizroev s Florida International University u Miamiju. “To električno polje može se izravno povezati s elektronskim sklopom neuronske mreže „ Ako se proces pokrene obrnuto... stanja našeg mozga tada bi postali ulazni parametri za računala.

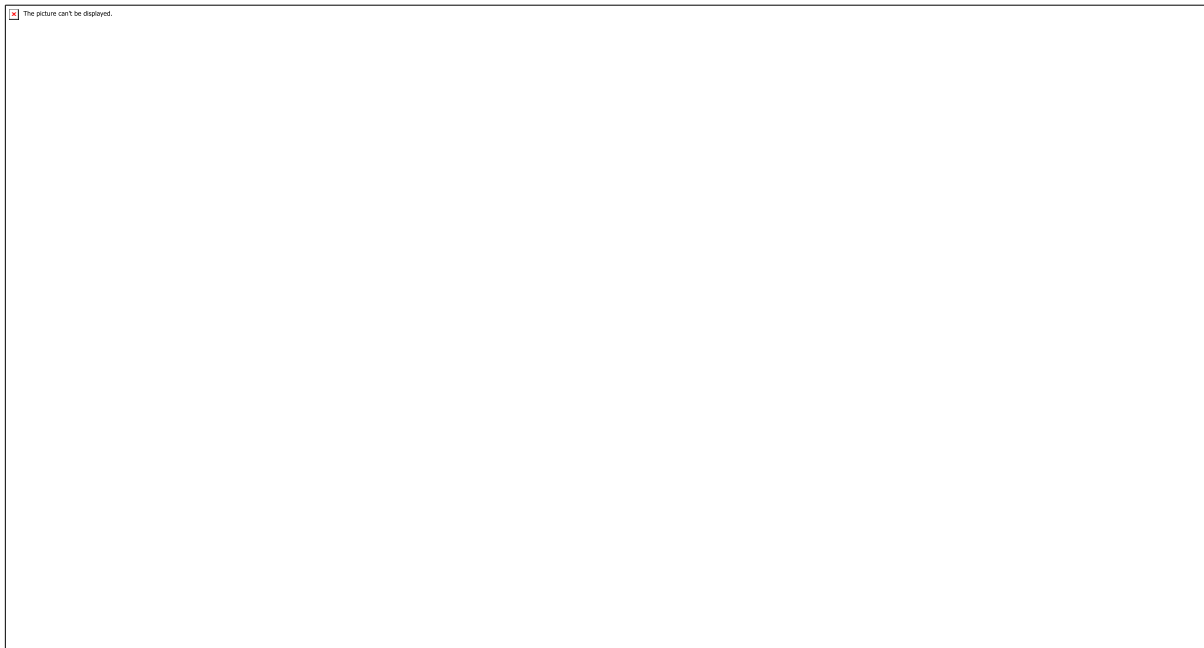
GRIJAČI IONOSFERE - HAARP

Program aktivnog auroralnog istraživanja visokih frekvencija, poznatiji kao HAARP, najavljen kao “najjači svjetski visokofrekventni predajnik za proučavanje ionosfere” nalazi se u Arktičkom krugu, u Gakoni na Aljasci, s dodatnim instrumentima u Istraživačkom području Poker Flat. HAARP je bitan element u manifestu američkog ministarstva obrane koji glasi: “Mi ćemo kontrolirati vrijeme “. Ta instalacija održava atmosferu ioniziranom i antene spremnima za doktrinu dominacije punog spektra koju ministarstvo obrane definira kao “kumulativni učinak dominacije u zračnom, kopnenom, pomorskom i svemirskom području, te informacijskom okruženju, uključujući kibernetički prostor, koji omogućuje izvođenje zajedničkih operacija bez učinkovitog otpora ili zabranjivog uplitanja”. Program HAARP je program Sveučilišta Alaska Fairbanks koji proučava ionosferu - najviši ionizirani sloj zemljine atmosfere. Najistaknutiji instrument u sklopu HAARP-a ionosferski istraživački instrument (IRI), postrojenje radiofrekvencijskog odašiljača velike snage koji djeluje u području visokih frekvencija (HF). Radovi na postrojenju HAARP-a započeli su 1993. godine. U početku HAARP su zajednički financirali američke zračne snage, američka mornarica, Sveučilište Alaska Fairbanks i Agencija za napredna vojna istraživanja (DARPA).

Na temelju otkrića futurističkog izumitelja Nikole Tesle o odbijanju radiovalova od ionosfere još iz 1924. godine - otkrića za koja se nadao da će rezultirati besplatnom energijom za svakoga na cijelom svijetu - HAARP je osmišljen kao oružje koje može stvarati i koristiti skalarne stojne valova. Uvijek iznova, postaje očito da tehnologija i znanost s kojom se suočavamo nije ni Newtonova ni Einsteinova, već Teslina - i to nipošto onako kako je on to zamislio.

“ovaj HAARP izum omogućuje postavljanje neviđenih količina energije u Zemljinu atmosferu na strateškim mjestima i održavanje razine ubrizgane energije, osobito ako se koristi nasumično pulsiranje, na način mnogo precizniji i bolje kontroliran, nego što je to ikada prije postignuto... HAARP je najveći ionosferski grijač na svijetu, smješten na geografskoj širini koja najviše pogoduje primjeni Eastlundovog izuma” (Begich, Nick i Jeane Manning, Angels Dont Play this HAARP). Do sredine 1970-ih eksperimenti zagrijavanja ionosfere provodili su se u Plattenvilleu (Kolorado), Armidaleu (Novi Južni Wales, Australija) i Arecibu (Portoriko). Do kraja 1970-ih Institut Max Planck izgradio je Europski radarski sustav za nesinhrono raspršivanje (EISCAT),

ionosferski grijač sličan HAARP-u snage 100 megavata, smješten u Tromseu, u Norveškoj. On upravlja sa tri radarska sustava za nekoherentno raspršivanje u Sjevernoj Skandinaviji i na Svalbardu. Ti se objekti koriste za proučavanje interakcije između Sunca i Zemlje, koja se očituje kroz poremećaje u ionosferi i magnetosferi. Godine 2018. instalirana je kineska verzija HAARP-a, poznata kao Sanya Incoherent Scatter Radar (SYISR), u području Južnog kineskog mora. Zatim postoji KAIRA, ionosferski grijač u Finskoj, dovršen 2012., te LOFAR, nizozemska verzija HAARP-a dovršena 2010., koju koristi sedam europskih zemalja.

“U blizini sela Jiefang (“Oslobođenje”) i Kanerjing (“Podzemne špilje”), Google Earth daje nam snimku iz zraka koja bi mogla biti slijedeća generacija HAARP antena u Kini. Nathan Cohen, izumitelj i vlasnik patenta za fraktalne antene i direktor tvrtke Fractal Antenna Systems, Inc.... opisuje simetrične fraktalne oblike na satelitskoj fotografiji... dvije grupe po tri antene za dva zasebna pojasa, i jednu grupu od dvije antene za još jedan pojas. Iz postojećih razmaka ne mogu se odrediti operativne frekvencije. Ploče su široke nekoliko valnih duljina, ali ne znamo koliko točno. Radi se o višepojasnoj farmi antena s ravnim panelima”.

HAARP ionosferski “grijač neba” je farma faznih antena koja se sastoji od 180 jedinica raspoređenih u petnaest stupaca i dvanaest redova. Fazne antene poput HAARP-a i sličnih instalacija u drugim zemljama (4G i 5G mobiteli također koriste fazne antene) djeluju sinkrono kao jedna velika antena, tvoreći iznimno snažne snopove za prijenos usmjerene energije (DE), HAARP-om, su prvotno, zajednički upravljali američke zračne snage, mornarica i DARPA (Agencija za napredna vojna istraživanja), a od 2013. HAARP je u stanju kontrolirati planetarnu ionosferu na visini od 79 do 690 km iznad Zemlje pomoću faznih

snopova koji uzrokuju da ioni (nabijeni elektroni) spiralno silaze duž linija zemljinog magnetskog polja, čime se gornja i donja atmosfera Zemlje međusobno povezuju - ionosfera je pozitivno nabijena, a Zemlja negativno. Ovo ionosfersko povezivanje, u kombinaciji s neprekidnim ubacivanjem u atmosferu provodljivih teških metalnih nanočestica ("pljeve" od aluminijske, barijske, kromske, stroncijске, litije itd.), održava našu atmosferu ioniziranom - spremnom za antenski i baterijski rad - za bilijune bežičnih prijenosa.

Usmjeravanjem radiovalova u uski snop koji vibrira ionosferu i stvara neprekidnu pobudu koja zagrijava našu troposferu - najniži sloj atmosfere (otuda i priča o "globalnom zatopljenju", kao paravan) - HAARP i drugi grijači ionosfere drže planet u biti u svojevrsnom ropstvu. U svojoj drugoj knjizi o geoinženjeringu nazivam to Svemirskom ogradom (Space Fence) kao mrežom kontrole. U srpnju 2010. termosfera - koja se nalazi 80 km iznad Zemlje - kolabirala je, a zatim se oporavila kao rezultat aktivnosti HAARP-a. NASA i Mornarički istraživački laboratorij tvrdili su da je to "zbunilo istraživače", nazivajući to "rekordom svemirskog doba", dok je prava istina da je uzrok tome manipuliranje gornjom atmosferom. **David Keith, geoinženjer sa Sveučilišta Harvard, poslan je pred javnost da okrivi ugljik i stakleničke plinove za zatopljenje koje je u stvari uzrokovano upravo tim uplitanjem u ionosferu.** U članku iz 2010. Keith spominje opasne "nuspojave fotoforetske levitacije", ali ih ne imenuje. Neke od tih nuspojava zasigurno uključuju i naše zdravlje.

Godine 1987. američki fizičar Bernard Eastlund patentirao je izum pod nazivom "Metoda i uređaj za izmjenu područja u Zemljinoj atmosferi, ionosferi i/ili magnetosferi" na osnovu kojega je nastao HAARP. Jezik patenta otkriva da čudne vremenske pojave, koje se pripisuju globalnom zatopljenju / "klimatskim promjenama" nisu posljedica ugljika nego elektromagnetski manipuliranih ciklotronskih frekvencija elektrona iz ionosfere koje povećavaju gustoću iona u Zemljinoj atmosferi i zagrijavaju je. Izvori elektromagnetskog zračenja visoke snage, poput oružja usmjerene energije (DEW) kao što je HAARP, povećavaju gustoću snage bez slabljenja (gubitka snage) koje bi, prema zakonu obrnutog kvadrata, antene trebale imati. Uvijek iznova, postaje očito da tehnologija i znanost s kojom se suočavamo nije ni Newtonova ni Einsteinova, već Teslina - i to nipošto onako kako je on to zamislio.

Kao rezultat zagrijavanja atmosfere izazvanog HAARP-om, zajedno sa 30 - ak godina ubrizgavanja aerosola s nanočesticama u zrak putem chemtrails, vodljivost između donjih i gornjih slojeva atmosfere praktički je postala neprekinuta, čineći našu atmosferu temeljito nabijenom nebeskom antenom od potpuno ionizirane plazme, Godine 2003. nezavisni znanstvanik Clifford Carnicom, osnivač Instituta Carnicom (carnicominstitute.org), izmjerio je vodljivost donje atmosfere koristeći Van de Graafov elektrostatski generator od 200.000 volti.

Nakon što je utvrdio dužinu iskre, shvatio je da je temeljna električna priroda atmosfere radikalno promjenjena kao rezultat stalnih aerosolnih operacija, Carnicom je radio istraživanja u profesionalnom svojstvu, podržavajući analizu i razvoj glavnih sustava modeliranja fizikalnih i oružanih sustava ministarstva obrane s velikim iskustvom u računalnom programiranju i razvoju aplikacija sustava. Imao je odobrenje za pristup informacijama najviše razine tajnosti - TopSecrett/SCI. Od samog početka HAARP i drugi poverljivi “istraživački projekti” o kemijskim tragovima mirisali su na obavještajne operacije. Iako je američka Zrakoplovna akademija koristila izraz chemtrails u svom priručniku Kemija 101, taj je pojam CIA pretvorila u pogrdan izraz, kao što se izraz teoretičar zavjere koristi za diskreditaciju svakoga tko dovodi u pitanje službeni verziju atentata na Kennedyja. Cliffordu Carnicomu bilo je isprva čudno kada je 23. kolovoza 2000. primio pismo s navodom “chemtrails su contrails” (kemijski tragovi su kondenzacijski tragovi) od pukovnika Michaela K. Gibsona, “glavnog obavještajnog časnika” američkih zračnih snaga.

To je predstavljalo nadziranje, s obzirom na to da nije dobio nikakav službeni odgovor od agencija poput Agencije za zaštitu okoliša (EPA) i Centra za kontrolu i prevenciju bolesti (CDC), koje jesam kontaktirala zbog svoje sve veće zabrinutosti i zahtjeva da se repliciraju njegovi nalazi.

**STRATEŠKI POSTAVLJENI NEBESKI GRIJAČI POPUT HAARPA
SADA SU MANJI, MOBILNI I RASPOREĐENI DILJEM SVIJETA,
DJELUJUĆI ISPOD PLAZMATSKIH CIRUSNIH OBLAKA KOJI
POTJEČU IZ TRAGOVA KOMERCIJALNIH I VOJNIH
ZRAKOPLOVA. UPRAVO TU MJEŠAVINU UDIŠEMO VEĆ GOTOVO**

TRIDESETAK GODINA. A ŠTO NAM VLASTI GOVORE? DA JE SVE TO POSLJEDICA VIŠKA UGLJIKA I “KLIMATSKIH PROMJENA”

Prije ovog elektromagnetskog doba iznimno niskofrekventna polja (ELF) potjecala su iz prirodnih solarnih i kozmičkih pojava: munja, geomagnetskih oluja, vulkanske aktivnosti, zemljotresa i Schumannove rezonancije. No, danas su ciklusi poput solarnih minimuma i događaji poput pomrčina, Sunčevih pjega i izbačaja koronarne mase (CME) samo još jedno oruđe u rukama onih koji Zemlju nastoje pretvoriti u stroj.

O autorici

Elana Freeland je spisateljica, učiteljica i predavačica koja istražuje “strogo poverljive” teme kao što su geoinženjering, MK-ultra, neuronske operacije, te invazivno elektromagnetsko oružje. Autorica je nekoliko knjiga, uključujući trilogiju o pravoj prirodi geoinženjeringa. Ovaj članak je izvadak iz njezine nove knjige “Geoengineered Transhuman”.

“Osim potencijala nanotehnologije kao oružja za masovno uništenje, ona bi također mogla omogućiti potpuno nove oblike nasilja i ugnjetavanja, Nanotehnologija bi se teoretski mogla koristiti za izradu sustava za kontrolu uma, nevidljivih i mobilnih uređaja za prisluškivanja ili nezamislivo strašnih alata za mučenje”

Adam Keiper, “The Nanotechnology Revolution” The New Atlantis, ljeto 2003.

I na kraju zadnja informacija, a tko bi drugi, nego će:

“Slijedećih pet godina Britanija eksperimentirati s geoinženjeringom”

Kritičari izražavaju zabrinutost da će skupi geoinženjerski zahvati imati suprotan učinak, uzrokujući destruktivne vremenske obrasce i pogoršanje klimatskih promjena.

U Ujedinjenom Kraljevstvu vladina Agencija za napredna istraživanja i inovacije (ARIA) izdvojila je 57 milijuna funti za tzv. Projekte “geoinženjeringa” koji imaju za cilj usporiti globalno zatopljenje. Terenska ispitivanja koja bi mogla započeti već 2027, uključivat će “posvjetljivanje oblaka” kako bi se sunčeva svjetlost odbila od Zemlje.

Pomorsko posvjetljivanje oblaka uključuje brodove koji prskaju morsku vodu u zrak kako bi povećali reflektivnost niskih oblaka. Sol će potaknuti kapljice vode u oblacima da se spoje ili “koaguliraju”, čime će postati reflektivnije i spriječiti da previše sunčeve svjetlosti dosegne Zemlju. “Možda nećete vidjeti nikakav učinak sa tla, ali on će se moći izmjeriti opremom koja leti kroz oblak”, rekao je profesor Mark Symes, direktor programa za ARIA-u. Znanstvenici će najprije

izraditi potrebne raspršivače i provesti testiranja u zatvorenim prostorima prije nego što se provedu terenska ispitivanja na još neodređenim lokacijama u Ujedinjenom Kraljevstvu, tijekom zime 2027./2028.

U početku će raspršivanje morske vode pokrivati područje širine stotinjak metara, ali bi se terenska ispitivanja prije kraja ovog desetljeća mogla proširiti na nekoliko kilometara. Većina ljudi vjerojatno nije nikada čula za ARIA-u, misterioznu agenciju britanske vlade koja financira pokušaje zatamnjivanja Sunca.

ARIA agencija britanske vlade za financiranje istraživanja, ima za cilj “potaknuti znanstvena i tehnološka otkrića koja bi svima koristila. Znanstvenicima i inženjerima omogućuju da vrše istraživanja koja su previše spekulativna, previše zahtjevnja ili previše interdisciplinarna, da bi se provodila drugdje” stoji na njihovoj web stranici. Ova istraživačka agencija izvorno je bila zamisao Dominica Cummingsa, bivšeg glavnog sajtnika Borisa Johnsona. Osnovao ju je 2021. bivši konzervativni ministar gospodarstva Kwasi Kwarteng. Ovo tijelo sa sjedištem u Londonu dobilo je zapanjujući proračun od 800 milijuna funti - od novca poreznih obveznika - za financiranje znanstvenih istraživanja s “visokim rizikom i visokom dobiti”.

Istraživački projekti koje podržava uključuju programibilne biljke koje uklanjaju CO₂ i pametnija robotska tijela koja ima samo 37 zaposlenika, od kojih četiri najplaćenija člana osoblja zajedno svake godine primaju gotovo milijun funti iz državnog proračuna.

Globalno, ovi projekti uključuju ubrizgavanje kemijskih aerosola u atmosferu kako bi se odbila sunčeva svjetlost i apsorpciju CO₂ rastvorenog u morskoj vodi. S druge strane, kritičari izražavaju zabrinutost da će skupi geoinženjerski zahvati imati suprotan učinak, uzrokujući destruktivne vremenske obrasce i pogoršanje klimatskih promjena.

U internetskom članku za časopis Prospect engleski pravnik David Allen Green izjavio je da tajnovitost ARIA-e ukazuje na “elitu koja želi javni novac, ali ne i javnu odgovornost”. Upozorio je da u vladi postoji shvaćanje “da bi javno financirani projekti trebali biti zatvoreni za javnu kontrolu, da osobe s javnom moći znaju najbolje i da takve informacije trebaju ostati privatne, među onima na vlasti”.

Mike Hulme, profesor antropogeografije na Sveučilištu Cambridge, upozorio je da ARIA vodi svijet na “opasan, skliski teren”. “Samo zato što nešto funkcionira u nekakvom modelu ili laboratoriju na mikrorazini ili u zraku ne znači da će to uistinu rashladiti klimu, bez neželjenih nuspojava u realnim uvjetima.

Stoga ne postoji način da ovo istraživanje dokaže da su te tehnologije sigurne, uspješne ili reverzibilne” A dr. Naomi Vaughan, profesorica klimatskih

promjena na Sveučilištu East Anglia, izjavila je da bi metode odbijanja sunčeve svjetlosti mogle stvoriti “novi rizik po društvo”.

A, nedano (10.svibnja 2025.) je objavljena vijest koja pobija gornji tekst o geoinjženjeringu u Britaniji pod naslovom **“Posljedice politike nulte stope emisije ugljika”** koji ukratko kaže da je Velika Britanija suočena s višemjesečnim nestancima električne energije, čija ponovna opskrba može potrajati sedam dana, a zavisno od kvarova i oštećenja može potrajati i nekoliko mjeseci.

AGENDA PRIGUŠIVANJA SUNČEVIH ZRAKA JE KONTRADIKTORNA SA PROVEDBOM ZELENE AGENDE (ZELENE PREVARE)

Prema FOX Newsu, samoprozvani milijarderi poput Billa Gatesa i Svjetski ekonomski forum (WEF) pod vodstvom Borgea Brendea podržavaju i financiraju novi plan zaštite od štetnih učinaka Sunčevih zraka. Sudeći po izvještajima britanski i američki znanstvenici provode eksperimente koristeći čestice sumpornog dioksida (SO_2) kako bi biotehnoški modificirali atmosferu, što promiču kao nužnost u cilju hlađenja Zemljine klime. Ovaj program nazvan “Solarni štiti” koristi geoinjženjering za blokiranje Sunčevog zračenja, uz tvrdnju da to neće imati negativne posljedice na biosferu Zemlje.

A ŠTO NA TO KAŽU VLASNICI SOLARNIH KOLEKTORA? I ZAR TO NIJE JEDAN OD DOKAZA DA JE ZELENA AGENDA PREVARA!

U HRVATSKOJ PO PODACIMA HELIOGRAFA DHMZ-a PROSJEČNA VRIJEDNOST INSOLACIJE NA HORIZONTALNU PLOHU IZNOSI 3 - 4,5 KWH/M². JESTE LI SE UPITALI KOLIKA JE STVARNA INSOLACIJA, KADA SE PRIMJENJUJE PROGRAM ZASJENJIVANJA SUNČVOG ZRAČENJA?

Među ostalim zainteresiranim skupinama nalazi se Asherov institut za istraživanje svemira pri Technionu - Izraelskom tehnološkom institutu, koji aktivno razvija vlastiti prototip solarnog štita, dok su Harvardsko i Havajsko sveučilište, također uključeni u istraživanja vezana uz solarni geoinjženjering, uključujući reflektore u svemiru. Iako su neki programi solarnog geoinjženjeringa trenutno obustavljeni, prskanje aerosola u atmosferi nastavlja se diljem svijeta, osim u Kentuckyju i Floridi, američkim državama s nedavno usvojenim zakonima koji zabranjuju chemtraile.

Carlo Ratti, arhitekt solarnog štita i voditelj MIT- ovog Senseable City Laba, predvodi skupinu istraživača MIT-a u proučavanju primjene “svemirskih mjehurića” koji bi plutali iznad stratosfere i odbijali Sunčeve zrake.

Geoinjženjerski solarni štiti koji razvijaju približno je velik kao Brazil, a promiče se kao sigurnije rješenje za globalno zatopljenje. Carlo Ratti kaže:

“Geoinjženjering bi mogao biti naša zadnja i jedina opcija” te “većina prijedloga

u sferi geoinjženjeringa ipak je vezana za Zemlju, što predstavlja ogromne rizike za naš živi ekosustav”.

Od ljudi se ponovo traži da vjeruju znanosti. Oni koji su vjerovali u znanost socio-psihopata tijekom pandemije Covida -19, možda će ovaj put malo teže povjerovati “znanstvenicima”.

Patenti za implementaciju i uređaje za kontrolu vremena postoje već više od stotinu godina.

S OBZIROM NA TO DA VEĆINU NAŠIH TRENUTNIH PROBLEMA S OKOLIŠEM UZROKUJU POSTOJEĆI PROGRAMI GEOINJŽENJERINGA, KOLIKO JE UOPĆE UPUTNO VJEROVATI DA ĆE POVEĆANJE GEOINJŽENJERINGA RIJEŠITI PROBLEME KOJE TI PROGRAMI U STVARI VJEČITO STVARAJU?

Postoji li možda agenda za teraformiranje Zemljine ekosfere, kako bi postala nastanjivo mjesto za neku drugu vrstu, osim Homo Sapiensa?

VELIKO JE PITANJE, DA LI SU EKSTREMNE PRIRODNE POJAVE POSLJEDICA GLOBALNOG ZAGRIJAVANJA ILI JE ONO POSLJEDICA TIH EKSTREMNIH POJAVA? U SVAKOM SLUČAJU ČOVJEK IMA U TE RADNJE UMIJEŠANE SVOJE PRSTE, KORISTEĆI GEOINJŽENJERING, A NE NEKA ZANEMARIVA KOLIČINA CO₂ I METANA, TE OSTALIH STAKLENIČKIH PLINOVA, KOJI SU ZANEMARIVI U UKUPNOM SASTAVU KVALITETNOG “ZRAKA” KOJI SVAKODNEVNO UDIŠEMO, JER DRUGI NEMAMO.

Izvor: DailyMail Australia, 8. svibnja 2025., <https://tinyurl.com/2uhc6ck9>

DailyMail Australia, 9. svibnja 2025., <https://tinyurl.com/573h6zn8>

Elana Freeland - Geoengineered Transhuman

The Telegraph, 10. svibnja 2025., <https://tinyurl.com/3pbvb6en>

Pripremio i komentirao: Gerber Zorislav